

*Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők,
Aki bennem marad és én őbenne,
az bő termést hoz.” (Jn 15, 5.)*

SZŐLŐVESSZŐK

XX. évf. 5. szám
2025. június 28.

A Dunaalmási Római Katolikus Egyházközség lapja
Szerkesztő: Szuly László, tel.: 06-34-450-222, mobil: 06-30-500-45-30
e-mail: szulylaci@gmail.com

Lelkipásztor: **Kovács Csaba Albert** esperes plébános, mobil: 06-30-221-44-03

Ézsöl Krisztián káplán, mobil: 06-30-589-43-41

Plébánia hivatal: Tata, Bartók Béla u. 1. Tel.: 06-34-380-019

Szentmise Dunaalmáson: SZOMBAT 16 óra.

EMLÉKEZTETŐ

A március 30-i számban ott hagytuk abba az istenképről szóló elmélkedést, hogy Jézus miként látja az Istent. Korábban azt gondolták, hogy Isten igazságos bíró, aki a jókat megjutalmazza, a rosszakat megbünteti. Többnyire valamilyen betegséggel sújtja azokat, akik vétkeztek. Jézus azonban azt állítja, hogy Isten igazságosságánál nagyobb az ő irgalmassága. Nem elpusztítani akarja a bűnöst, hanem megmenteni. Jézus maga is ezen fáradozik. Ezt mondja: „Nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem a bűnösöket, nem elpusztítani jöttem, hanem megmenteni.” (Lk 9, 56.) Nem az egészségeseknek kell az orvos, hanem a betegeknek. (Lk 5, 31.)

JÉZUS „RECEPTJE”

Az ószövetségi atyafiak Isten jóindulatát úgy akarták kiérdekelni, hogy bőjtöltek, imádkoztak, alamizsnát adtak a szegényeknek. Jézus azonban ezeket más megvilágításba helyezi. Megváltoztatja a „használati utasítást”. „Amikor bőjtöltök, ne legyetek komorak, ne vágjatok keserves arcot, hogy mások lássák a bőjtölésedet! Amikor imádkoztok, ne az emberek szemeláttára tegyétek! Amikor alamizsnát adtok, ne csapjatok nagy csinnadrattát! Ellenkezőleg! Amikor bőjtöltök, illatosítsátok be fejeteiket, azaz legyetek vidámak! Amikor imádkoztok, a szobátok csendjében

- 2 -

tegyétek, és ne szaporítsátok a szót! Nem a sok beszéd nyer meghallgatást. Alamizsnát úgy adjatok, hogy az rejtve maradjon!” (V. ö.: Mt 6, 1-18.)

TOVÁBBFEJLESZTETT „ORVOSI TANÁCSOK”

„Hallottátok a régieknek szóló parancsot: Ne öl! Aki öl, állítsák a törvényszék elé! Én pedig azt mondom nektek: Már azt is állítsák törvényszék elé, aki haragot tart. Aki felebarátját butának mondja, állítsák a nagytanács elé! Aki pedig istentelennek mondja, jusson a gehenna tüzére!” (Mt 5, 21-26.)

„Hallottátok a régieknek szóló parancsot: Házasságot ne törj! Én pedig azt mondom nektek: Mindaz, aki bűnös kívánsággal asszonyra néz, szívében már paráználkodott vele.” (Mt 5, 27-32.)

„Hallottátok a régieknek szóló parancsot: Hamisan ne esküdjél, hanem tartsd meg az Úrnak tett esküdet! Én pedig azt mondom nektek: Egyáltalán ne esküdjete!” (Mt 5, 33-37.)

„Hallottátok a régieknek szóló parancsot: Szemet szemért, fogat fogért! Én pedig azt mondom nektek: Ne szállj szembe a gonosszal, hanem ha megütik jobb arcodat, fordítsd oda a másikat is. S ha pörbe fogva el akarják venni köpenyed, add oda köntösöd is. S ha ezer lépésre kényszerítenek, menj el kétannyira! Adj a kérőnek, és aki kölcsönt akar, vissza ne utasítsd!” (Mt 5, 38-42.)

„Hallottátok a régieknek szóló parancsot: Szeresd felebarátodat, és gyűlöld ellenségedet! Én pedig azt mondom nektek: Szeressétek ellenségeiteket, tegyetek jót haragosaitokkal, és imádkozzatok üldözőitekért!” (Mt 5, 43-48.)

A PARANCSON MEGTARTÁSA MÉG NEM MINDEN!

A gazdag ifjú azt kérdezi: „Mit kell még tennem az örök életre jutás érdekében azon túl, hogy a parancsokat mind megtartom?” Jézus válasza: „Ha tökéletes akarsz lenni, menj, add el, amid van, és árát oszd szét a szegények között, így kincsed lesz a mennyben! Aztán jöjj, kövess engem!” (Mt 19, 16-22.)

„UTOLSÓ ÍTÉLET”

Az örök életre jutás fő kritériumairól így tanít Jézus: „Jöjjetek, Atyám áldottai! Vegyétek birtokba a világ kezdetétől nektek készített országot. Éheztem ugyanis, és ennem adtatok, szomjaztam, és innom adtatok, vándor voltam, és befogadtatok, mezíten voltam, és fölruháztatok, beteg voltam, és meglátogattatok, börtönben voltam, és fölkerestetek.” (Mt 25, 31-46.)

Ezek az irgalmasság cselekedetei. Ha ezeket megteszük, akkor „jár nekünk” a mennyei boldogság. Nagy segítség ez esetben Jézus ide vonatkozó „receptje”: Ha jót tesztek a rászorulókkal, az olyan, mintha velem tennétek.

JÉZUS „GYÓGYMÓDJAI”

Jézus nem ítéli el a mindenki által gyűlölt vámost, Zakeust. Szelíden szól hozzá, betér annak házába, együtt étkezik vele. És Zakeusnak ennyi elég volt ahhoz, hogy „meggyógyuljon”. Belátta, hogy eddig mennyit csalt, és hány embert károsított meg. A Jézussal való találkozás hatására megfogadja, hogy négyszeres kártérítést ad azoknak, akiket becsapott, vagyona felét pedig szétosztja a szegények között. (Lk 19, 1-10.)

A házasságtörő asszonyt megvédi azoktól, akik a törvény értemében agyon akarják kövezni. Ezzel esélyt ad neki a „gyógyulásra”, azaz életvitelének megváltoztatására. Így bocsátja el: *„Menj, és többé ne vétkezzél!”* (Jn 8, 1-11.)

A bűnös asszonyt, aki könnyeivel mosta Jézus lábát, majd hajával törölte meg, végül illatos olajjal kente be, megvédi az asszonyt megvető farizeus ítéletétől. Az asszonyt megszabadította bűneinek nyomasztó terhétől, és békével indítja útnak. Ugyanakkor a farizeus „beteg” gondolkodásmódját is gyógyítja. Beláttatja vele, hogy a megbocsátás szeretetet eredményez. (Lk 7, 36-50.)

Mária és Márta történetében a fontossági sorrendre hívja fel a figyelmet. A sürgő-forgó Mártának ezt mondja: *„Márta, Márta! Sokmindennel törődsz, sokminden nyugtalanít. Pedig csak egy a szükséges. Mária a jobbik részt választotta. Nem is veszti el soha.”* (Lk 10, 38-42.)

A gyógyítások nem mindig fájdalommentesek. Néha szigorú diétát kell tartani, máskor változtatni kell az addig megszokott (pl.: mozgásszegény) életvitelen, néha sebet kell ejteni a beteg hasán. Még az is előfordulhat, hogy el kell távolítani a beteg testrészt.

Jézus nemcsak a mindenki által bűnösnek tartott vámos házába tért be. Asztalhoz ült egy önmagát nagyon becsületesnek tartó farizeus házában is. Őt azonban nem másoktól kellett megvédenie, hanem inkább önmagától, önmaga túlértékelésétől és egyéb hibáitól. Kemény szavakkal „gyógyítja”. *„Jaj nektek, farizeusok! Tizedet adtok mentából, rutából és minden veteményből, de elhanyagoljátok az igazságosságot és az Isten szeretetét. Ezt meg kell tenni, azt nem szabad elhagyni.”* (Lk 11, 37-44.)

Hasonlóan keményen szól a törvénytudókhoz is. *„Jaj nektek, törvénytudók! Elviselhetetlen terhet róttok az emberekre, de magatok egy ujjal sem érintitek a terhet.”* (Lk 11, 45-46.)

GYÓGYÍTÁS SZOMBATON

A farizeusok szemére vetették Jézusnak, hogy nem tartja be a törvényt, mert szombati napon gyógyít. Jézus elszomorodott szívük keménységén. Megkérdezte tőlük: *„Szabad-e szombaton jót vagy rosszat tenni, életet menteni, vagy pusztulni hagyni?”* Világossá tette: *„A szombat van az emberért, nem pedig az ember a szombatért.”* (v.ö.: Mk 2, 27. – 3, 6.)

JÉZUS IGÁJA - A SZERETET IGÁJA

„Gyertek hozzám mindnyájan, akik elfáradtatok, s akik terhet hordoztok – én megkönnyítlek titeket. Vegyétek magatokra igámat, és tanuljatok tőlem, mert szelíd vagyok és alázatos szívű, s megtaláljátok lelketek nyugalmát. Az én igám édes, és az én terhem könnyű.” (Mt.11,28-30)

Már kétezer éve hangzik az evangélium, az örömhír: Jézus az, aki hív. Jézus hív! Még mindig hív. Nem fáradt belénk. Mindenkit hív: érdemeseket és érdemteleneket egyaránt - kivétel nélkül mindenkit. Van, akit ismét hív, mert elkódorgott, mint az elveszett bárány. Van, akit most hív magához először, mert most ért "hallótávolságba." Talán Ő az egyetlen a világon, aki nem azért hív, mert neki van szüksége ránk, hanem nekünk Őrá. Nem azért hív, hogy gazdagodjék általunk. Nem azért hív, hogy kizsákmányoljon bennünket. Ő nem magáért, hanem magához hív, azért, hogy az élet kizsákmányoltjain segítsen.

„Vegyétek fel az én igámat... Mert az én igám kedves és az én terhem könnyű.” Jézus csendes pihenésre hív, hogy abban új erőhöz jussunk az élet elviseléséhez. Sokan idealistának vélik Jézust. Egyik barátom, ha tisztelettel is, de úgy beszélt róla: a nagy álmodó. Pedig se nem idealista, se nem álmodó, hanem annyira realista, hogy tudja, ÉLNI - azt jelenti: HÚZNI. Jézus tudja, hogy aki él, annak haláláig valamiféle igát kell húznia, hogy élhessen.

Talán azért használja Jézus ezt a keleti képet, mert igaza lehet annak a régi-régi legendának, amely arról beszél, hogy Galileában, Názáret városában élt egykor egy ifjú ács, név szerint Jesouah, Jézus, akit messze földről is felkerestek az állatok tulajdonosai, mert minden állatról méretet vett, és addig csiszolta a jármot, amíg az pontosan az állat nyakához illeszkedett. Nem tudta elviselni, hogy akár csak egy állatnak is feltörje, felvérezze nyakát az igája. Hogy ez legenda csak, vagy igaz, ki tudja már, de kétségtelen, hogy a mai igénkben szereplő görög szó, a *chrestos* magyar megfelelői: *használható, kényelmes, méretre szabott*. Azaz: JÓ.

Aki az igáját Jézus igájával cseréli fel, az nem csak pontosan rá szabott igába illeszti a vállát, az életét, hanem KETTŐS igába. Olyan járomba, amelynek egyik felét Jézus már magára vette. Pontosabban: *Jézus az igáját ÖNMAGÁVAL EGYÜTT ajánlja fel*. Aki az iga másik felébe illeszti a vállát, életét, annak ez az iga azért lesz jó és könnyű, mert Jézus őt is viszi igástól, viseli, hordozza.

Befejezésül még csak annyit, hogy ez a szeretetével kibélelt csoda-iga, ez az ÉLET FÁJA - nem kaloda. Senkit nem kényszerít bele Jézus. Csak hív. Még mindig hív, ma is hív, és mindenkit hív. Iga-cserére hív mindenkit, aki megfáradt és megterhelt. A régitt itt lehet hagyni, és az övét fel lehet venni, hogy Ő felvehessen minket és vihessen, mert az élet ma is azt jelenti: HÚZNI KELL. - Ám Vele együtt könnyebb, sokkal könnyebb. [Gyökössy Endre]

Édes Istenem! Te gyógyítani akarsz engem. De hiába írod meg a „receptet”, ha nem váltom ki a gyógyszert. És hiába váltom ki a gyógyszert, ha nem veszem be. Hiába olvasom szabadító örömhíredet, ha nem építem be életembe. Pedig Te **HÍVSZ!**